

Vnitřní jazyky překladačů – druhy, použití v jednotlivých fázích překladu, překlad jednoduchých jazykových konstrukcí

Thursday, May 30, 2013 8:42 AM

Po ukončení syntaktické a sémantické analýzy generují některé překladače explicitní intermediální reprezentaci zdrojového programu (mezikód). Intermediální reprezentaci můžeme považovat za program pro nějaký abstraktní počítač. Tato reprezentace by měla mít dvě důležité vlastnosti: měla by být jednoduchá pro vytváření a jednoduchá pro překlad do tvaru cílového programu. Intermediální kód slouží obvykle jako podklad pro optimalizaci a generování cílového kódu. Může však být také konečným produktem překladu v interpretačním překladači, který vygenerovaný mezikód přímo provádí. Intermediální reprezentace mohou mít různé formy.

Postfixová notace

operátory následují ihned za operandy

- $A B C * D + - \Rightarrow A - (B * C + D)$
- efektivní zpracování pomocí zásobníku, musíme vědět prioritu operátorů

Instrukce postfixového zapisu napr. Lit 0, A = uloz konstantu A do zasobniku, opr 0, A = proved instrukci A...

Prefixová notace

operátory a pak operandy

- $+ A B + C D \Rightarrow (A + B) * (C + D)$

Třiadresový kód

Abstraktní forma mezikódu sestávající ze sekvence příkazů ve tvaru $x := y \text{ op } z$, kde x , y a z jsou jména, konstanty nebo dočasné proměnné, op je nějaký operátor. Na levé straně je **adresa**, na pravé **instrukce**. Adresou může být název (ze zdrojového programu, je pak nahrazen pointerem do jeho tabulky symbolů), konstanta, kompilátorem generovaná dočasná proměnná (užitečné pro optimalizaci).

Jde o linearizovanou podobu syntaktického stromu.

Příklad výrazu $x+y*z$ na třiadresový kód:

```
t1 := y * z
t2 := x + t1
```

Další formy třiadresových instrukcí: s unárním operátorem ($x = -y$), copy instrukce ($x = y$), indexované copy instrukce ($x = y[0]$), nepodmíněný skok (goto L), podmíněný skok (if x goto L), volání procedur (call p, n; předtím uvedeno n parameterů).

Trojice a čtveřice

Implementaci třiadresového kódu jsou záznamy se třemi nebo čtyřmi poli: trojice resp. čtveřice. Následující příklady budou ukázány na výrazu: $a := b * (-c) + d [b]$

Čtveřice

Záznam má čtyři položky nazývané **op**, **arg1**, **arg2** a **res**. Třiadresový příkaz ve tvaru $x := y \text{ op } z$ je reprezentován umístěním op do op , y do $arg1$, z do $arg2$ a x do res . Některé třiadresové příkazy nepotřebují všechny položky (např. $x := y$).

Výhoda čtveřic oproti trojicím – v optimalizaci kompilátoru, kdy jsou instrukce často přemísťovány; přesun čtveřic je ok (nová pozice se dá hned určit podle dočasných proměnných), u trojic je při posunu třeba změnit reference na výsledky, protože jsou určeny svou pozicí.

Trojice

Jestliže se chceme vyhnout generování dočasných proměnných, je možné použít formu trojic. Trojice obsahuje op , $arg1$ a $arg2$. Místo dočasných proměnných jsou indexy do pole trojic (jejich pozice).

Příklady

Ukažme si třiadresový kód, čtveřice a trojice na příkladě výrazu:

```
a := b * (-c) + d [ b ]
```

Třiadresový kód

```
t1 := - c
t2 := b * t1
t3 := d [ b ]
t4 := t2 + t3
a := t4
```

Čtveřice

	op	arg1	arg2	res
(1)	<u>uminus</u>	c		t1
(2)	*	b	t1	t2
(3)	<u>loadidx</u>	d	b	t3
(4)	+	t2	t3	t4
(5)	:=	t4		a

Trojice

	op	arg1	arg2
(1)	<u>uminus</u>	c	
(2)	*	b	(1)
(3)	<u>loadidx</u>	d	b
(4)	+	(2)	(3)
(5)	:=	a	(4)

Příklad

u čtveřic voláme metodu pro generování instrukce a předáme jí jen parametry instrukce - např. GADD(...) = generate ADD a parametry jsou levá a pravá strana + docasna promenna; u trojic tam musí být rozhodovací tabulka a kód se generuje v závislosti na tom, co je aktuálně na stacku přímo se to jmenuje Rozhodovací tabulka COMP

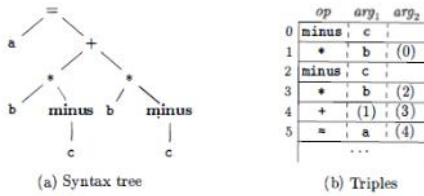

Figure 6.11: Representations of $a + a * (b - c) + (b - c) * d$

From <<https://d.docs.live.net/e3534876709763a3/Dokumenty/ZCU/Statnice/Statnice.docx>>

7 BECKEND.pdf - Adobe Reader

File Edit View Window Help

14 / 17 72.7%

Tools Sign Comment

Generátor kódu

1. Ze čtveřic
 Máme k dispozici:
 -Jeden obecný registr - akumulátor a jeho instrukční množinu: LOAD addr, STORE addr, ADD addr, SUB addr, MUL addr, ..., CH. (CH je zezápornění).
 -Glob.prom. ACCUM uchová jméno proměnné, jejíž hodnota je v akumulátoru
 Ke generování použijeme podprogramy:

1)
 podprogram Store_into_accumulator(P,Q: typ u variáble) {
 T: typ u variáble;
 if (ACCUM ≠ P) { /*ACCUM je globální proměnná obsahující údaj co je ve středáči*/
 if (ACCUM = undefined) { GEN('LOAD', P); ACCUM ← P;
 }
 else
 if (ACCUM = Q) { T ← P; P ← Q; Q ← T;
 }
 else
 { GEN('STORE', ACCUM); GEN('LOAD', P); ACCUM ← P;
 }
 }

 čtveřice (+, OP1, OP2, Result) d tto všechny komutativní operace

2)
 podprogram GADD(OP1, OP2, Result); {
 Store_into_accumulator(OP1, OP2);
 Gen('ADD', OP2);
 ACCUM ← Result;
 }

 čtveřice (-, OP1, OP2, Result) d tto všechny nekomutativní operace

3)
 podprogram GSUB(OP1, OP2, Result); {
 Store_into_accumulator(OP1, OP1);
 Gen('SUB', OP2);
 ACCUM ← Result;
 }

 (@, OP1, Result, -) unární minus

4)
 podprogram GUN(OP1, Result); {
 Store_into_accumulator(OP1, OP1);
 Gen('CH', -); ACCUM ← Result;
 }

 Př. generování z posloupnosti čtveřic uděláme na tabuli (pohodářijej najdou na konci)

2. Generování z trojic popíšeme rozhodovací tabulkou COMP

operator	op2		accumulator	proměnná	trojice
	op1				
+	accumulator			GEN('ADD',OP2)	T ← NTV GEN('STORE',T) COMP(OP2) GEN('ADD',T)
	proměnná	GEN('ADD',OP1)		GEN('LOAD',OP1) GEN('ADD',OP2)	COMP(OP2) GEN('ADD',OP1)
	trojice			COMP(OP1) GEN('ADD',OP2)	COMP(OP1) OP1 ← accumulator COMP(Self)
-	accumulator			GEN('SUB',OP2)	
	proměnná	T ← NTV GEN('STORE',T) OP2 ← T COMP(Self)		GEN('LOAD',OP1) GEN('SUB',OP2)	COMP(OP2) T ← NTV GEN('STORE',T) OP2 ← T COMP(Self)
	trojice	T ← NTV GEN('STORE',T) COMP(OP1) GEN('SUB',T)		COMP(OP1) GEN('SUB',OP2)	COMP(OP2) OP2 ← accumulator COMP(Self)
un -		GEN('CH',')		GEN('LOAD',OP2) GEN('CH',')	COMP(OP2) GEN('CH',')

Pozn.:

T ← NTV symbolizuje generování „new temporary variable“ a vložení jejího jména (tj. adresy) do proměnné T.

Př. generování z posloupnosti trojic uděláme na tabuli (př. ohodáří jej najdu na posl.str.)

Příklad generování ze čtveřic vztávkých přeložením výrazu ukazuje tabulka

8.) $((A + B * C) - A * B) * C$ bude vypracován takto:

Instruce	instrukce	STRUC
$*$, B, C, T1	LOAD B MUL C	T1
$+$ A, T1, T2	ADD A	T2
$*$, A, B, T3	STORE T2 LOAD A MUL B	T3
$-$, T2, T3, T4	STORE T3 LOAD T2 SUB T3	T4
$*$, T4, C, T5	MUL C	T5

Posloupnost přeložených instrukcí

Příklad generování z trojic přeložených z výrazu $A*(B+C) - B*(A+C)$

Posloupnost trojic je:

- (1) +, B, C
- (2) *, A, (1)
- (3) +, A, C
- (4) *, B, (3)
- (5) -, (2), (4)

Generátor se spustí v volání KOMP(číslo poslední trojice)

Průběh výpočtu postupným voláním KOMP a v ní specifikovaných akcí pro konkrétní trojice se snaží zachytit následující obr.